

henvendelse til de praktiserende læger. Endvidere agter justitsministeriet i de administrative forskrifter for mødrehjælpen, samrådene og ankenævnet at indskærpe nødvendigheden af størst mulig hurtighed i sagsbehandlingen. Derimod må man nære betænkelighed ved fastsættelse af en egentlig frist for varigheden af sagernes behandling på de forskellige trin, herunder også i ankenævnet. En sådan fristbestemmelse må nødvendigvis få karakter af en blot ordensforskrift, der må kunne fraviges efter ankenævnets eget skøn, særlig hvis man finder yderligere undersøgelser eller oplysninger påkrævede. Herved bliver bestemmelsen i virkeligheden illusorisk, hvortil kommer, at en fastsat frist måske kan medføre en tendens til, at opmærksomheden koncentrerer sig om dens overholdelse i almindelighed, uden at der tages tilstrækkeligt hensyn til de særligt hastende tilfælde.

Spørgsmål 16:

„Dersom en ankenævnsafgørelse omstøder en samrådsafgørelse, skal dette så ske efter en ensartet indikationsbedømmelse uanset en eventuel overskreden 12-ugers frist, jfr. § 6?“

Svar:

I tilfælde, hvor klage til ankenævnet over et afslag fra et samråd indgives på et så sent tidspunkt, at indgrebet ikke kan gennemføres inden udløbet af 12-ugers fristen, bør ankenævnet kun meddele tilladelse til svangerskabsafbrydelse efter § 3, jfr. § 4, såfremt det samtidig findes forsvarligt at give dispensation fra 12-ugers fristen. Dette kan naturligvis ved større overskridelse af fristen medføre en vis skærpelse af indikationsbedømmelsen, idet der ved afgørelsen af, om der bør dispenseres efter § 6, må tages hensyn til indikationens styrke sammenholdt med den forøgede risiko og belastning, som indgrebet må antages at medføre for den pågældende kvinde. I det overvejende antal tilfælde, hvor samrådets afslag omgående indbringes for ankenævnet, må det imidlertid formodes, at der som oftest kun vil blive tale om så beskedne fristoverskridelser, at en sådan skærpelse ikke bliver aktuel.

Der henvises iøvrigt til betænkningen side 117.

Spørgsmål 17:

„Hvilke spørgsmål stiller mødrehjælpen til dem, der ansøger om svangerskabsafbrydelse? Eventuelt skema udbedes.“

Svar:

Om dette spørgsmål har mødrehjælpen i København afgivet følgende udtalelse i skrivelse af 29. januar 1970:

„Ved socialministeriets cirkulære af 28. september 1956 er der meddelt institutionerne udførlige retningslinier for det undersøgelsesarbejde, som det ifølge svangerskabslovens § 3, stk. 3, påhviler mødrehjælpen at foretage.

Institutionernes undersøgelser vedrørende ansøgerne følger disse retningslinier.

Hverken socialrådgiverne eller de til institutionerne knyttede læger anvender noget skema ved deres samtaler med ansøgerne, men de fremkomne oplysninger indføres i journalerne i systematiseret form.“

Det nævnte cirkulære af 28. september 1956 er optaget som bilag 1 i betænkningen (side 138 f.).

Spørgsmål 18:

„Vil ministeren overveje at fastsætte en maksimal aldersgrænse for at kunne beskikkes som medlem af samrådene og ankenævnet?“

Svar:

1. Efter lovforslagets § 3, stk. 2, består hvert samråd af den pågældende mødrehjælpsinstitutionens leder eller en medarbejder ved institutionen med tilsvarende uddannelse samt to læger. Den ene læge skal være speciallæge i gynækologi eller kirurgi og så vidt muligt ansat ved et stedligt sygehus, medens den anden skal være speciallæge i psykiatri eller have særlig socialmedicinsk indsigt.

De nævnte bestemmelser medfører, at det for så vidt angår mødrehjælpsinstitutionens repræsentant i samrådet og ligeledes med hensyn til samrådets gynækologiske eller kirurgiske medlem ville være forbundet med praktiske vanskeligheder at skulle overholde en eventuel lavere aldersgrænse end den, der i øvrigt gælder for de pågældendes hovedstilling. Det ville således kunne forekomme, at samtlige overlæger ved det eller de stedlige sygehuses gynækologiske eller kirurgiske afdelinger har over-